

- 2) Článek 10 odst. 3 nařízení č. 469/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že daný členský stát nevydal rozhodnutí o registraci ke dni podání žádosti o dodatkové ochranné osvědčení v tomto členském státě, nepředstavuje nedostatek, jenž lze podle uvedeného ustanovení odstranit.

(¹) Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 14. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Helsingin hallinto-oikeus – Finsko) – řízení zahájené Anstar Oy

(Věc C-630/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh — Harmonizovaná norma EN 1090 1:2009+A1:2011 — Kritéria pro učení oblasti působnosti normy přijaté Evropským výborem pro normalizaci (CEN) na základě mandátu Evropské komise — Ukotvovací díly určené k upevnění do betonu před jeho ztvrdnutím, které se používají ke spojení fasádních panelů a podpěr zdiva se skeletem budov“

(2018/C 052/14)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Helsingin hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Anstar Oy

za přítomnosti: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)

Výrok

Norma EN 1090-1:2009+A1:2011 s názvem „Provádění ocelových a hliníkových konstrukcí – Část 1: Požadavky pro posuzování shody nosných dílců“ musí být vykládána v tom smyslu, že takové výrobky, jako jsou výrobky dotčené ve věci v původním řízení, které jsou určené k upevnění do betonu před jeho ztvrdnutím, spadají do oblasti její působnosti, mají-li strukturální funkci v tom smyslu, že jejich odstranění ze stavby by okamžitě snížilo její pevnost.

(¹) Úř. věst. C 63, 27.2.2017.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado Contencioso-Administrativo n°1 de Pamplona – Španělsko) – Wilber López Pastuzano v. Delegación del Gobierno en Navarra

(Věc C-636/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty — Směrnice 2003/109/ES — Článek 12 — Přijetí rozhodnutí o vyhoštění dlouhodobě pobývajícím rezidenta — Skutečnosti, které je třeba vzít v úvahu — Vnitrostátní právní úprava — Nezohlednění těchto skutečností — Slučitelnost“

(2018/C 052/15)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso-Administrativo n°1 de Pamplona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Wilber López Pastuzano

Žalovaný: Delegación del Gobierno en Navarra

Výrok

Článek 12 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě členského státu, která tak, jak je vykládána částí soudů tohoto státu, nestanoví uplatnění podmínek ochrany proti vyhoštění státního příslušníka třetího státu, který je dlouhodobě pobývajícím rezidentem, u všech správních rozhodnutí o vyhoštění nezávisle na právní povaze nebo formě tohoto opatření.

(¹) Úř. věst. C 46, 13.2.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. prosince 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte costituzionale – Itálie) – trestní řízení proti M.A.S., M.B.

(Věc C-42/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Článek 325 SFEU — Rozsudek ze dne 8. září 2015, Taricco a další (C 105/14, EU:C:2015:555) — Trestní řízení týkající se trestných činů v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH) — Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví promlčecí lhůty, které mohou vést k beztrestnosti trestných činů — Poškození finančních zájmů Evropské unie — Povinnost nepoužít jakákoli ustanovení vnitrostátního práva, jež by mohla ohrozit splnění závazků, které unijní právo ukládá členským státům — Zásada zákonosti trestných činů a trestů“

(2018/C 052/16)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Corte costituzionale

Účastníci původního trestního řízení

M.A.S., M.B.

Za přítomnosti: Presidente del Consiglio dei Ministri

Výrok

Článek 325 odst. 1 a 2 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátnímu soudu ukládá, aby v rámci trestního řízení ve věci trestných činů týkajících se DPH upustil od použití vnitrostátních ustanovení o promlčení, jež spadají do oblasti vnitrostátního hmotného práva, která ve značném množství případů závažných podvodů ohrožujících finanční zájmy Unie brání uložení účinných a odrazujících sankcí nebo jež stanoví kratší promlčecí lhůty v případě závažného podvodu ohrožujícího uvedené finanční zájmy než pro případy podvodů ohrožujících finanční zájmy dotčeného členského státu, ledaže by důsledkem takového nepoužití bylo porušení zásady zákonosti trestných činů a trestů kvůli nedostatečné určitosti použitelného práva či z důvodu retroaktivního použití právních předpisů, které stanoví přísnější podmínky trestnosti, než byly podmínky platné v okamžiku spáchání trestného činu.

(¹) Úř. věst. C 195, 19.6.2017.